

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6XCoE/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	6706208954
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6706208954.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti povinnej K. F., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej vo P., Z., t. č. v Y., Y., o vymoženie 213,10 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11Er/4255/2006, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. júna 2014 sp. zn. 13CoE/59/2014, takto

rozhodol:

I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.

II. Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 213,10 Eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s. zo 7. 4. 2006 sp. zn. SR 0785/06 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením zo 14. júna 2011 č. k. 11Er/4255/2006-75 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil.

3. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 3. júna 2014 sp. zn. 13CoE/59/2014 uznesenie exekučného súdu potvrdil a zároveň zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie, ktorým napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navrhla uvedené rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať o podanom odvolaní v zmysle ustanovenia § 161 ods. 1 C. s. p. (posudzujúc tieto podmienky podľa ustanovení O. s. p.) a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

7. I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítaval procesné podmienky konania, bolo možné z neho vyvodíť, že procesné podmienky boli také podmienky týkajúce sa súdu a účastníkov konania, ktoré museli byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patrili tie, ktoré vymedzovali jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto podmienkou bola nepochybne aj funkčná príslušnosť, z úpravy ktorej vyplývalo, ktorý súd bol príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavovala neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

8. V prejednávanej veci odvolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovel návrhom oprávnenej na prerušenie konania.

9. V zmysle § 201 veta prvá O. s. p. účastník mohol napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučoval.

10. V zmysle § 10 ods. 1 O. s. p. krajské súdy boli oprávnené rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov. Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa bol oprávnený rozhodovať najvyšší súd.

11. Citované zákonné ustanovenia upravovali funkčnú príslušnosť najvyššieho súdu tak, že tento súd bol príslušný rozhodovať o odvolaniach vtedy, ak odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom dovolacieho konania boli teda len rozhodnutia súdu prvého stupňa.

12. Rozhodnutie krajského súdu o nevyhovení návrhom oprávnenej na prerušenie konania vydané v priebehu dovolacieho konania nebolo rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale išlo o rozhodnutie dovolacieho súdu, proti ktorému nebolo odvolanie prípustné. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 211 ods. 1 výslovne predpokladal rozhodovanie dovolacieho súdu napr. aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa. Odvolací súd sa pri takomto rozhodovaní nestával súdom prvého stupňa, ale zostával dovolacím súdom.

13. Ak teda oprávnená napadla predmetné uznesenie krajského súdu odvolaním, hoci nešlo o rozhodnutie vydané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, ale ako súdom dovolacím, nebola daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku. Na nedostatku funkčnej príslušnosti najvyššieho súdu nič nezmenila ani nová právna úprava obsiahnutá v

ustanoveniach § 34 a § 35 C. s. p.

14. So zreteľom na uvedené najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa § 161 ods. 2 C. s. p. pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť (funkčná príslušnosť súdu).

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože jej žiadne nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.